

LALLAN PRASAD VYAS

Nemzetközi elnök: Ramajana Világkonferencia Sorozat
Főtitkár: Vishwa Sahitya Sanskriti Sansthan
Főszerkesztő: 'Vishwa Hindi Darshan' Magazin
Szerző: Körülbelül 20 könyv hindi nyelven, angol és hindi nyelvű nemzetközi jelentőségű válogatások és ajándékkötetek

24 Nemzetközi Ramayana Konferenciát szervezett 15 országban (USA, Egyesült Királyság, Kína, Kanada, Dél-Afrika, Tájföld, Indonézia stb.), amely világrekordnak számít a maga nemében. A konferenciákat a Vishwa Sahitya Sanskriti Sansthan zászlaja alatt szervezi, mely szervezetet isteni inspirációt követően alapított 1983-ban. 5 Nemzetközi Shri Hanuman Konferenciát és 12 Nemzetközi Hindi Szemináriumot is szervezett, mindkettőt öt különböző országban.

Úttörő munkát végzett azzal, hogy felelevenítette a múltban gyökerező kulturális kapcsolatokat Dél-Kelet-Ázsia országaival konferenciák, szemináriumok szervezésén, illetve a témával kapcsolatos könyvek és folyóiratok publikálásán keresztül. Mindez 1964-ben kezdődött.

Történelmi szerepet játszott azzal, hogy megszervezte az első Hindi Világkonferenciát Nagpurban 1975-ben és a másodikat a rákövetkező évben. Szervezőmunkájáért 'Vishwa Hindi Samman' díjat kapott a 8. Hindi Világkonferencián New Yorkban, 2007. júliusában. Szerény hívőként Shri Ramnak köszöni különleges munkáját és elért eredményeit. 'CSAK TE NEM ÉN' ismétli szüntelenül.

Fontos könyve az isteni szándék szerint megírt 'Mahavirat Ki Anubhuti Aur Darshan', melyet angol nyelven is publikáltak 'A láthatatlan Isten látható kegyelme' címmel.

Jó néhányszor körbeutazta a világot, és számtalan előadást tartott ázsiai, európai és amerikai egyetemeken.

Teljesen vegetáriánus.

A Ramajana isteni szerepe a jövőben

A Ramajanát India szívének és lelkének tekintjük, mert hűen ábrázolja a múltban gyökerező kultúránkat, a magasabb rendű elveket és a követendő példákat. Üzenete és isteni ihletettsége által azonban amellet, hogy az indiai élet részét képezi, univerzális ereje az egész emberiségre kiterjed.

Elsőként, több ezer évvel ezelőtt, a Bölcs Valmiki kapott inspirációt arra, hogy megírja Sri Ram halhatatlan történetét. A Ramcharitmanast Tulsidas négy évszázaddal ezelőtt írta, mely óriási hírnévre tett szert, és azóta is iránymutatóul szolgál azoknak, akik az igazságot, Istent keresik. A Ramcharitmanast világklasszikusnak ismerik el, és több tudóst ihletett meg a világon, hogy lefordítsa egy-egy különböző nyelvre. Említésre méltó, hogy maga Valmiki inkarnálódott Tulsidas formájában, és mindezt egy másik nagy klasszikus írásból, a Bbhaktamalból tudjuk, ami Szent Tulsidas kortársa, Szent Nabha Das tollából született.

Tulsidas azt mondja a Ramcharitmanasban, hogy a Ramajana olyan, mint egy szent Gangesz, amely megtisztít minden embert és minden más élőlényt.

Én úgy látom, hogy a Ramajanának, isteni természeténél fogva, hatalmas szerepe lesz abban, s talán a legnagyobb szerepe az emberiség történelmében, hogy újraformálja az emberi civilizáció sorsát. Ez nem csupán álom, hanem a valóság, amelyet a történelmi múltból vett példák igazolnak. Először is az, amikor a muzulmán hódítók a helyi hindu uralkodók támogatásával megvetették uralmukat és minden lehetséges módon próbáltak véget vetni a nagy múltra visszatekintő indiai kultúrának. Mindenfelé a kétségbeesés lett az úr, és úgy tűnt, hogy nincs remény a többségi hindu hatalom visszaállítására. Ez alatt az idő alatt sok szent költő tűnt fel (Guru Nanak, Rama Nand, Kabir, Jaisi, Tulsidas, Surdas, Mira Bai, Rahim, Raskhan, Guru Gobind Singh stb.), akik az ország minden szegletébe eljuttatták a Bhakti Gangeszét Ram, a Ramajana, és még pontosabban a Ramcharitmanas üzenetével. Ez a Bhakti mozgalom nem csak a hinduk túlélését segítette, hanem elegendő erőt adott ahhoz, hogy föllépjenek az idegen uralkodók ellen. Többek között ennek segítségével sikerült véget vetni a mogul uralomnak.

A második virágkor a 19. században érkezett el, olyan fáklyavivőkkel, mint Raja Ram Mohan Rai, Keshab Chandra Sen, Ram Krishna Paramhans, Swami Dayanand, Subramaniam Bharati stb. Az ő hatásukra történt társadalmi felébredés eredménye lett India függetlenné válása Mahatma Gandhi irányításával, aki utolsó két szavával Ramot dicsőítette, és ezzel egygyé vált vele.

A Ramajana harmadik jelentős történelmi szerepét nem Indiában játszotta, hanem más országokban pl. Fiji, Mauritius, Surinam, Guyana és Trinidad. Ezekbe az országokba az indiaiak szerződéses munkára vándoroltak ki a 19. században. Legtöbbjük magával vitte a Ramcharitmanast és Hanuman Chalisát, melyek megváltoztatták sorsukat és kormányzókká, elnökökké, miniszterelnökökké és a legfelsőbb bíróság elnökeivé válhattak.

Az emberi történelem említett fordulópontjai reményt nyújtanak a jövőre. Nem kételkedhetünk benne, hogy a Ramajana isteni hatalma újra és újra működésbe léphet, feltéve hogy kitartóan imádkozzák. A Legfelsőbb Istenhez kötődő kozmikus erő és isteni hatalom soha nem szűnik meg, csakúgy mint a Ramajanában őrzött láthatatlan isteni kegyelem. Ez az oka annak, hogy a Ramajana kiállja az idő próbáját és minden korban időszerű.

Van még egy fontos szempont, amit figyelembe kell venni, mielőtt azt várjuk, hogy megmutatkozzon a Ramajana isteni szerepe, akár az egyéni, akár szélesebb nemzeti vagy nemzetközi szinten. Csak akkor működik, ha szilárd a meggyőződésünk, erős a hitünk benne. Tudnunk kell, hogy a Ramajana három szinten lehet értelmezni. Az első a spirituális megközelítés, amelyben Sri Rama képviseli a Legfelsőbb Istent. A második a kulturális, a harmadik pedig az irodalmi megközelítés. Az utóbbi kettőben a főhős, Ram, példátlan emberi tulajdonságain van a hangsúly. Ő a nagyszerű emberek között is a legnagyobb, egy Mahapurush, aki helyes cselekedeteivel inspirálhat bennünket, de nem tud abban segíteni, hogy elég erőnk legyen az inspirációk cselekedetté alakításához. Egy Mahapurushnak, bármilyen nagyszerű is, korlátai vannak. De Isten korlátok nélküli. Az ő kegyelme megváltoztathatja sorsunkat, mert megbocsátja bűneinket. Ha ezt az alapigazságot figyelembe vesszük, akkor felismerhetjük, hogy Sri Ram nem csupán egy Mahapurush, hanem a Legfelsőbb Isten megtestesülése. Mahatma Gandhi utolsó szava, 'Ram', nem más, mint a Legfelsőbb Isten neve.

Egy esemény, amely velem történt meg, valószínűleg egyértelművé teszi nézőpontomat. 1995-ben Mexikóba utaztam az Írók Nemzeti Akadémiája és a Mexikói Egyetem meghívására. Vendéglátóim Juan Miguel DeMora professzor és DeMora asszony voltak, akik az egyetemen tanítottak. A házuk egy kis dombon állt, ahol az ott tartózkodásom ideje alatt vendégül láttak. Egy este valami miatt mindketten megijedtek, és DeMora asszony sírni kezdett. Próbáltam megvigasztalni. Egy idő után megnyugodtak és spanyolul beszéltek valamit egymás között, amit én nem értettem. Azután angolul megkérdezték tőlem, hogy tudnék-e másnap reggel puját tartani, amellyel egy gyönyörű Ganeshji szobrot megszentelnék és oltárt alakítanánk azért, hogy az istenség megvédje őket és jólétükről gondoskodjon. Bizonygattam, hogy habár Brahman vagyok, nem tudok ékesen szólni az effajta szertartásokon. Ők azonban győzködtek, hogy elvégezzem a puját mondván, hogy elég, ha Brahman vagyok. Őszinte szívből nagyra becsültem az érzéseiket és elvégeztem a szertartást korlátozott képességeim és tudásom szerint.

Újra szeretném megemlíteni, hogy a Ramajana egyrészt fontos klasszikus irodalmi mű, amely megkapja az őt megillető elismerést a világ tudósaitól. Azonban a spirituális értelmezés adja meg azt az értéket, amelyet igazán megérdemel. A Ramcharitmanas, Tulsidas Ramajana, minden kétséget kizáróan bizonyította ezt az elméletet. A spirituális értéke teszi egyedivé, példa nélkül állóvá és minden idők legnépszerűbb alkotásává. Goswami Tulsidas a könyv legelején említi a Shraddhát és Vishwast, azaz a nagybecsülést és a hitet, melyek nélkül még a kiváló jógi és szentek sem képesek megérezni a szívükben élő Istent.

Ahhoz, hogy a várt eredményeket elérjük, hogy a nem kívánt sorsunkat megváltoztassuk, a megfelelő módon kell közelítenünk a Ramajana-hoz. Csak ekkor kelhet életre a szent szövegben rejlő isteni erő, vagy kozmikus energia, amely élhetővé teszi a világot.

A választás rajtunk áll, a spirituális, a kulturális, vagy az irodalmi értékekre összpontosítunk. A legbölcsebb azonban az lenne, ha elérnénk a Sangamot, ahol mindhárom érték találkozik, habár az egyik közülük láthatatlan. Mindannyian hallottunk Sangamról, arról, amikor a fekete Yamuna belefolyik a fehér Gangeszbe, eggyé válnak és végül Gangesznek hívják őket. A Gangesz isteni természete tisztít meg minden élőlényt. És így tesz a Ramajana is.